

[Lysholt Hansen.]

Baunsbak-Jensen havde i Berlingske Tidende hin søndag — at når ministeren virkelig slutter fuldgældigt op bag det stadig væk, så er mit spørgsmål til ministeren ganske og klart det enkle, og det respekterer denne opslutning: hvorfor gjorde ministeren så ikke det, som var nødvendigt efter min mening for ministerens embedsførelse, hvis situationen indebar den ramme alvor, hvormed denne sag blev fremført? Hvorfor gjorde ministeren så ikke det, som ville have været naturligt — og det var det, jeg spurgte om — når en sådan krisesituation pædagogisk set var ved at ramme den danske folkeskole, nemlig omgående at indlede forhandlinger med de lærerorganisationer og de forældreorganisationer, som er engageret dels som medarbejdere, dels som forældre til de børn, der går i skole, engageret i skolens hverdag? Det var det spørgsmål, jeg stillede ministeren, og jeg beder egentlig om at få det besvaret, for jeg ser ikke, at jeg har fået det besvaret.

Når det var alvor, og det forstår jeg det var for ministeren, hvorfor tog ministeren så ikke konsekvensen af denne alvorlige situation og tog forhandlingerne og derefter udsendte de advarende cirkulærer, som måtte være en konsekvens af ministerens bakken op bag ved hr. Baunsbak-Jensen? Hvis der er hold i tingene, så var det måske endda noget, der kunne nås endnu.

Lindholt (FP):

Dagen lider, og det er der måske mange andre der gør herinde på dette tidspunkt. Derfor skal jeg fatte mig i korthed.

Med hensyn til Bibliotekscentralens pornoplakater så er jeg ikke i stand til at vurdere kvaliteten af den porno, der ligger i disse plakater, men det er heller ikke så meget det, sagen drejer sig om. Det, der er sagen, er, at man misbruger borgernes penge til at sende den slags plakater ud til et publikum, som ikke nærer nogen interesse for at få dem. Jeg kan altså ikke se, hvordan det skulle kunne gavne den danske arbejderbevægelse eller marxister eller nogen som helst, at man sender den slags postkort ud.

Hr. Svend Haugaard er her ikke mere, men jeg må måske have lov til at sige, at den fremstilling, der blev givet af det radikale venstres opfattelse af frisind og toleran-

ce, jo netop er den opfattelse, der til sidst vil føre det radikale venstre og andre ligemænd ud i, at de slet ikke vil kunne få lejlighed til senere at kunne udvise tolerance og frisind. Det er jo det, der er sket i de østeuropæiske lande, så man skal passe lidt på, at man ikke lader det gå alt for vidt.

Det er måske også det, der er årsagen til, at vi stadig væk har disse anarkistiske forhold ude på Amager i Christiania. Der blev nedsat et udvalg under ledelse af den radikale ordfører, og intet er passeret i forbindelse med det. Jeg må nok spørge: hvad skal vi nu stille op i folketinget? Vi kan ikke stille noget spørgsmål eller nogen forespørgsel til nogen minister. Ministeransvarlighedsloven gælder ikke i dette tilfælde, fordi det er et folketingsudvalg, der er nedsat. Jeg må bede til, at der omgående bliver foretaget noget i denne sag, eller at hr. Svend Haugaard opløser dette udvalg snarest muligt.

Anden næstformand (Erlendsson):

Man skal holde sig til emnet.

Lindholt (FP):

Jeg mente, at det havde lidt med emnet at gøre, fordi det var et spørgsmål om frisind og tolerance.

Jeg skal lige nævne et par ting om baggrunden for vores forespørgsel. Der var faktisk tre grunde hertil.

For det første ønskede vi at få forespørgslen bragt ned på et plan, hvor den hørte hjemme, således at det var indlysende, hvad baggrunden var for den indoktrinering, der havde fundet sted, og det gjorde vi selvfølgelig ved til dels at anvende SF's forespørgselstekst.

For det andet ville vi vække befolkningens interesse ved en debat herinde i folketinget, og det håber og tror jeg også er lykkedes. Jeg håber, at de, der har noget at skulle have sagt i forbindelse med skolevæsenet i skolenævn eller andre steder, også vil tage det til efterretning, der er passeret her i folketinget i dag.

For det tredje mener vi også, at vi har fået et løfte fra regeringen om at udvise en aktiv holdning, således bl. a. i forbindelse med den nye styrelseslov for folkeskolen, og der følger andre love efter, hvor det bliver sådan, at det ikke længere er ægget, der lærer hønen, men selvfølgelig det omvendte.